

התובעים: 1. גבי פגי ויינרייך ת.ז. (017020009)
תובעת ייצוגית
2. קבוצת התובעים כמפורט בגוף התביעה.
ע"י ב"כ עו"ד יוסף ויור ו/או ישראל ליברובסקי
ו/או יריב ויור ו/או דורון ויינרייך
מרחי' אבן גבירול 76 תל אביב 64162
טל': 6091110 - 03, פקס: 6091119 - 03

נגד

הנתבעת: סונול ישראל בע"מ ח.פ. 510902729
מרחי' הגביש 6
נתניה 42507

מהות התובענה: כספית (ייצוגית)

תובענה ייצוגית ותביעה לגילוי חשבונות

על פי סעיף 1 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006

א. מבוא

1. עניינה של תובענה זו הינו, בתמצית, גבייה שלא כדין ע"י הנתבעת, של תוספת בגין תדלוק בשירות מלא, לפחות מהתובעת וככל הנראה גם מלקוחות אחרים של הנתבעת שהינם בעלי "דלקן", הרוכשים דלק מהנתבעת באמצעות תדלוק במשאבות לשירות עצמי המצויות בתחנות הנתבעת ברחבי הארץ.
2. הנתבעת מתעלמת מצו פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים (מחירים מרביים בתחנות תדלוק) תשס"ב 2002, וככל הנראה גובה מלקוחותיה כספים רבים ללא כל זכות ובניגוד למתחייב מכל דין, מבלי שהלקוחות מודעים לכך.
3. התובעת פנתה אל הנתבעת והפנתה תשומת ליבה לבעיה אך נדחתה על ידה.
4. רק באופן של ניהול תובענה ייצוגית, ניתן להעניק סעד לציבור לקוחותיה של הנתבעת וכן למנוע פגיעה דומה בעתיד.

ב. עיקרי התובענה.

5. על פי הידוע הנתבעת מוכרת דלק בעשרות מיליוני שקלים חדשים בשנה וזאת בין היתר באמצעות תדלוק כלי רכב בתחנות הדלק השונות.
6. מתוך כלל כלי הרכב והצרכנים המתדלקים או בתחנות דלק הקשורות לנתבעת או בתחנות המספקות את הדלק של הנתבעת (להלן: "תחנות התדלוק"), קיימת קבוצה גדולה של צרכנים שלהם הסכם אחיד עם הנתבעת לפיו הלקוחות, ביניהם

נמנית גם התובעת, אשר רוכשים את הדלק בתחנות התדלוק באמצעות מערכת ממוחשבת אוטומטית הידועה בשם "דלקן" או בשם דומה ובתנאים כמפורט בהסכם שהנתבעת חתמה עם התובעת ו/או עם הצרכנים האחרים.

7. התובעת, כמו גם כל הצרכנים האחרים נשוא תובענה זו, התקינו בכלי רכב שבעלותם ו/או בהחזקתם ו/או בשימושם (להלן: "**כלי הרכב**") ציוד אלקטרוני ממוחשב (להלן: "**דלקן**").

עותק ההסכם שבין התובעת לנתבעת מצ"ב ומסומן 1

8. התובעת, כמו גם כל הצרכנים האחרים בקבוצה, משלמת עבור רכישות הדלקים שבוצעו על ידה באמצעות חברת כרטיסי אשראי, ובהתאם לשוברים החתומים ותנועות האלקטרוניות שנשלחו ע"י תחנות הדלק השונות ונתקבלו בחברת כרטיסי האשראי.

9. התובעת כאמור בהסכם, קיבלה דוחות חודשיים לגבי הרכישות שביצעה.

10. הדלקים שאותם רכשה התובעת הינם מוצרים ברי פיקוח. עפ"י **צו פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים (מחירים מרביים בתחנות תדלוק) תשס"ב 2002** (להלן: "**הצו**") נקבע להם **מחיר מרבי** לליטר כולל מע"מ. עפ"י הצו, בנוסף למחיר המירבי ניתן לגבות תוספת בעד שירות מלא, שגובהה בזמנים הרלבנטיים לתובענה זו הינו בסך 12 אגורות כולל מע"מ לכל ליטר דלק (להלן: "**תוספת שירות**").

11. את תוספת השירות רשאית הנתבעת לגבות אך ורק באם בוצע תדלוק **שלא** במשאבות בשירות עצמי, **כך שעל פי דין, על דלק הנמכר במשאבה לשירות עצמי אין להוסיף כל סכום עבור השירות.**

12. התובעת כמו רבים מהלקוחות האחרים נוהגת ונהגה למלא מדי פעם דלק במשאבות לתדלוק עצמי.

13. מעיון במחיר שגבתה הנתבעת מהתובעת הסתבר שגם במשאבות של השירות **העצמי** הוסיפה הנתבעת למחיר את תוספת השירות (בגין שירות מלא) וזאת בניגוד לדין ותוך התעלמות בוטה מהוראותיו.

14. התובעת בתום ליבה ובטרם החליטה לפעול בדרך של תובענה ייצוגית, פנתה אל מנכ"ל הנתבעת תוך הפניית תשומת ליבו לגבייה ביתר, נשוא תובענה זו. פניית התובעת נדחתה.

פניית התובעת ותשובת הנתבעת, מצ"ב ומסומנות 2.

ג. הצדדים

15. התובעת הינה אזרחית ותושבת מדינת ישראל, נוהגת ברכב מסוג מאזדה 3 משפחתי מס' רישוי 6540856 (להלן: "**הרכב**"). בעלה הינו אחד מבאי כוחה בתובענה זו.

16. הנתבעת הינה הבעלים ו/או המפעיל ו/או המנהל של כ - 215 תחנות תדלוק ברחבי ישראל כעולה מפרסומיה, והתדלוקים נשוא תובענה זו, נעשו ונעשים בתחנות אלו.

ד. גביית תוספת עבור שירות מלא בעבור תדלוק בשירות עצמי

17. כאמור, התובעת נהגה לתדלק בתחנות הנתבעת, גם במשאבות בשירות עצמי, אולם חויבה בגין תדלוקים אלו במחיר המירבי וכן בתוספת תשלום בגין שירות מלא, הגם שהנתבעת לא העניקה כזה שירות ועסקינן במשאבות בהן התדלוק הינו אך ורק בשירות עצמי.

18. להלן פירוט תדלוקים לדוגמא בהם הנתבעת גבתה גבייה בלתי חוקית כפי שמפורט לעיל ולהלן:

תדלוק	תאריך	תחנת סונול בה בוצע התדלוק	משאבה בה בוצע התדלוק	המחיר המירבי לליטר	החייב בפועל לליטר	כמות בפועל	סה"כ חיוב	סה"כ גביה ביתר
1	29.7.07	כפר סבא צפון	פיה 17	6.17 ₪	6.29 ₪	43.91	276.18 ₪	5.26 ₪
2	30.7.07	רמתיים – הוד השרון	פיה 22	6.17 ₪	6.29 ₪	7.36	46.32 ₪	0.88 ₪
3	1.8.07	כפר סבא צפון	פיה 17	6.04 ₪	6.16 ₪	9.99	61.53 ₪	1.19 ₪
4	6.8.07	סונול הצור רעננה	פיה 16	6.04 ₪	6.16 ₪	27.48	169.29 ₪	3.29 ₪
							סה"כ	10.62 ₪

- קבלה מתדלוק מס' 1 לעיל, מצ"ב מסומנת 3
- קבלה מתדלוק מס' 2 לעיל, מצ"ב ומסומנת 4
- קבלה ותצלומים מתדלוק מס' 3 לעיל, מצ"ב ומסומנים 5
- קבלה ותצלומים מתדלוק מס' 4 לעיל, מצ"ב ומסומנים 6
- דפי חיובים מישראל כרטיס לגבי תדלוקים 1+2, 3+4 מצ"ב ומסומנים 7א + 7ב

ה. עילות התובענה

19. צו פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים (מחירים מרביים בתחנות תדלוק) 2002 קובע במפורש בסעיף 2 (2) שבעד בנזין הנמכר בשירות עצמי, לא ייגבה כל תשלום נוסף על התשלום המירבי.
בסעיף 3 (ה) לצו נאמר "משאבה בתדלוק עצמי" בין שהתשלום בה באמצעות כסף מזומן ובין שהוא באמצעות כרטיס אשראי".

צו פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים (מחירים מרביים בתחנות תדלוק) 2002 מצ"ב ומסומן 8.

20. בניגוד גמור לכל דין, הנתבעת גבתה ועודנה ממשיכה לגבות מהתובעת וככל הנראה גם משאר חברי הקבוצה באופן שיטתי ופסול, עשרות מיליוני שקלים,

- מבלי שציבור זה מודע לכך שככל הנראה זכויותיו נרמסות וכספו נגזל על ידי הנתבעת.
21. החוק קובע במפורש את המחיר המירבי לדלק המתודלק במשאבה לשירות עצמי ולכן גביית מחיר הגבוה מהמחיר המירבי שבצו **אינה חוקית** ודינה השבה לציבור הצרכנים – המתדלקים.
22. כאמור, הנתבעת הינה הבעלים ו/או המפעילה ו/או המנהלת בארץ כ - 215 תחנות תדלוק כאשר לזה יש להוסיף תחנות נוספות המופעלות בשירות עצמי בקיבוצים ובמושבים.
23. התובעת תדלקה את רכבה בתחנות הדלק שמפעילה הנתבעת. בכל תדלוק במשאבות השירות העצמי גבתה ממנה הנתבעת, באמצעות חברת האשראי, 12 אגורות מעל למחיר המירבי לכל ליטר. לתובעת לא היתה כל אפשרות להימנע מהתשלום הנ"ל, באשר החיוב נעשה באמצעות כרטיס האשראי בהוראת קבע.
24. בשה"כ שילמה התובעת תשלום יתר בארבעת הרכישות שחושבו לעיל בסך 10.62 ₪ והדבר מהווה את עילת התביעה האישית שיש לתובעת. מובן שסכום זה מהווה רק חלק מהסכומים שניגבו ביתר מהתובעת בגין התדלוקים השונים שביצעה גם במועדים אחרים.
25. התשתית הראייתית שצורפה ותוארה בתובענה זו מספיקה על מנת להוכיח את הנטען בכתב התביעה.
26. גם התשתית המשפטית הוכחה, באשר היא נסמכת על חוק פיקוח על מחירים ושירותים תשנ"ו – 1996, על צו פיקוח על מחיר מצרכים ושירותים (מחירים מרביים בתחנות תדלוק) תשס"ב 2002 ועל ההודעות בדבר עדכון מחירים מרביים למוצרי נפט לפי צו פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים (מחירים מרביים בתחנות תדלוק) התשס"ב 2002, שפורסמו מפעם לפעם.

עותקים מהודעות העדכון של מינהל הדלק לגביהם רצ"ב ומסומנים 9.

חוק הגנת הצרכן תשמ"א - 1981

27. סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן קובע שעוסק (הנתבעת) לא יעשה דבר העלול להטעות בכל עניין מהותי בעסקה (להלן: "הטעיה"). עניין מהותי בעסקה לענייננו מופיע בסעיף 10 דלעיל המציין את המחיר המירבי שנקבע בצו הפיקוח על מחירי הדלק.
28. בסעיף 2 (ב) לחוק הגנת הצרכן נאמר שעוסק (הנתבעת), לא ימכור נכס שיש בו הטעיה. מכירה של ליטר דלק במחיר הגבוה מהמחיר המירבי במשאבה המיועדת לתדלוק עצמי והמוצגת כך הינה הטעיה עפ"י חוק הגנת הצרכן.

29. זאת ועוד ; סעיף 3(ב) לחוק הגנת הצרכן חל גם על העניין שבפנינו, באשר על פיו, אל לו לעוסק (לנתבעת) לעשות דבר המנצל את בורותה של התובעת ו/או של כל צרכן פוטנציאלי אחר שלא מודע לאופן חישוב המחיר הנגבה עבור כל ליטר דלק.

ו. הגדרת הקבוצה

לקוחות הנתבעת אשר מותקן בכלי רכב שבבעלותם ו/או בהחזקתם ו/או בשימושם, דלקן, ומתדלקים בתחנות הנתבעת במשאבות המיועדות לשירות עצמי אך מחוייבים בתוספת בגין שירות מלא ובסה"כ בסכום הגבוה מהמחיר המירבי המותר עפ"י דין.

ז. נזקי הקבוצה

30. נזק כמו זה הנגרם לתובעת (ראה סעיפים 18 ו- 24 לעיל) נגרם ככל הנראה באותו אופן גם לאלפי נהגים אחרים הגם שהם עדיין אינם מודעים לכך, שכן כל אחד מהם משלם לכאורה כסף שנגבה ממנו ביתר ובניגוד לצו הפיקוח על מחירי הדלק.

31. לצורך חישוב מדוייק של הנזק הלכאורי שנגרם לכל התובעים המיוצגים יש צורך בגילוי חשבונות ומסמכים אחרים מצד הנתבעת. המסמכים והחשבונות שהנתבעת נדרשת לחשוף במסגרת גילוי המסמכים והחשבונות, כוללים את כל המסמכים אשר יאפשרו לקבוע בוודאות את כמות חברי הקבוצה התובעת וכן כמה כסף נגבה מהם מעבר למחיר המירבי הרשום בצו הרלוונטי לאותה התקופה, למרות שתדלקו בתדלוק עצמי.

32. בשלב זה קשה לאמוד את הסכומים המדויקים של גביית היתר נשוא תובענה זו, אולם אם נעריך שבתחנות הנתבעת נעשים כ- 200,000 תדלוקים ביממה בממוצע, בשיעור של כ- 40 ליטר לתדלוק, כאשר מתוך תדלוקים אלה, ניתן להניח ש- 30% מבוצעים במשאבות בשירות עצמי כשמתוכם סביר להניח 20% מבוצעים באמצעות דלקן, אזי מדובר בסדר גודל של כ- 21,024,000 ₪ לכל שנה קלנדארית ובסה"כ בסדר גודל של מעל 105,120,000 ₪ לכל השנים מיום כניסתו לתוקף של צו פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים (מחירים מרביים בתחנות תדלוק) תשס"ב - 2002.

ח. הסעדים המבוקשים.

33. לאור האמור לעיל מתבקש כבוד בית המשפט :

33.1 להורות על גילוי מסמכים וחשבונות של כל הנהגים שברכבם מותקן דלקן ו/או מכשיר דומה ואינו נושא שם זה, כל זאת מיום כניסתו לתוקף של צו פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים (מחירים מרביים בתחנות תדלוק) תשס"ב - 2002.

33.2 לקבוע כי גביית דמי שירות כאשר מתבצע תדלוק במשאבה המיועדת לתדלוק עצמי אינה חוקית.

33.3 לחייב את הנתבעת לפצות את כל חברי קבוצת התובעים המיוצגים בשיעור השווה לכל הסכומים (כולל הצמדה וריבית כדין) שנגבו ע"י

הנתבעת כ"דמי שירות" בתדלוקים שבוצעו במשאבות לשירות עצמי.

33.4 להורות לנתבעת להפקיד את כל הסך הנ"ל בחשבון נאמנות שייקבע על ידי בית המשפט הנכבד.

33.5 לחלופין, לקבוע פיצוי "גלובלי" לכל אחד מקבוצת התובעים, או כל סעד אחר על פי דין שיקבע על ידי בית המשפט ולפי שיקול דעתו.

34. תשלום לתובעת:

אם התובענה תתקבל, מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק לתובעת הייצוגית, תשלום בגובה המקסימאלי האפשרי בהתאם לסעיף 22 לחוק ולאור החשיבות הציבורית הרבה שיש לתביעה זו.

35. תשלום שכר טרחה לבא כוחה של התובעת:

כן מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק שכר טרחה לב"כ התובעת וזאת בהתאם לשיקולים המוזכרים בסעיף 23 לחוק.

36. הוצאות משפט:

בנוסף מתבקש כבוד בית המשפט לחייב את הנתבעת לשלם את הוצאות המשפט.

37. מן הדין ומן הצדק לקבל את התביעה ולהטיל את הוצאותיה ושכר הטרחה על הנתבעת.